

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1069/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези став 1. Закона о јавном реду и миру и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.451/2022 од 09.10.2023. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 17/24 од 23.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.451/2022 од 09.10.2023. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 17/24 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К.бр.451/2022 од 09.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези став 1. Закона о јавном реду и миру, у стицају са кривичним делом неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и пет месеци. Оштећени су ради оставаривања имовинскопраних захтева упућени на парницу. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 17/24 од 23.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.451/2022 од 09.10.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Милићевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји

поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без прецизирања законског разлога за подношење захтева прописаног одредбом става 4. члана 485. ЗКП и наводи да је окривљени у току поступка предлагао суду да званичним путем прибави снимке са надзорних камера које су се налазиле на кући његовог комшије, који предлог је суд одбио, на који начин се суштински истиче повреда члана 395. ЗКП.

Наведена повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона. Стога је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном

случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Милићевића одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић